

Sygn. akt XVII AmT 61/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 grudnia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, Wydział XVII Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Bogdan Gierzyński

po rozpoznaniu w dniu 14 grudnia 2020 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **A. G. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: Grupa (...) A. G. w J.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej**

o nałożenie kary pieniężnej

na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z dnia 26 listopada 2018 r., znak: (...)

I. oddala odwołanie;

II. zasądza od A. G. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: Grupa (...) A. G. w J. na rzecz Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia SO Bogdan Gierzyński

Sygn. akt XVII AmT 61/19

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej decyzją z dnia 26 listopada 2018 r., znak: (...), na podstawie art. 210 ust. 1-3 oraz art. 209 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (t.j.: Dz. **U.** z 2018 r., poz. 1954), w związku z art. 29 ust. 2 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (t.j.: Dz. **U.** z 2017 r., poz. 2062 z późn. zm.) oraz na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j.: Dz. **U.** z 2018 r., poz. 2096) w związku z art. 206 ust. 1 P.t., po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na Pana A. G. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: Grupa (...) A. G., w związku z niewypełnieniem obowiązku udzielenia informacji, o którym mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist za rok 2013, 2014, 2015, 2016:

I. Nałożył na Stronę kary pieniężne, płatne do budżetu państwa, za nieprzekazanie przez Stronę danych przewidzianych w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, tj. nieprzekazanie Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej, dalej zwanemu „Prezesem UKE”, informacji dotyczących posiadanej infrastruktury telekomunikacyjnej, publicznych sieci telekomunikacyjnych, budynków umożliwiających kolokację, świadczonych usług telefonicznych, usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usług rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych:

1. według stanu na dzień 31 grudnia 2013 r. w wysokości 300 PLN (słownie: trzysta złotych);

2. według stanu na dzień 31 grudnia 2014 r. w wysokości 300 PLN (słownie: trzysta złotych);
3. według stanu na dzień 31 grudnia 2015 r. w wysokości 300 PLN (słownie: trzysta złotych).

II. Umorzył postępowanie w sprawie nałożenia kary pieniężnej za nieprzekazanie przez Stronę danych przewidzianych w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, tj. nieprzekazanie Prezesem UKE informacji dotyczących posiadanej infrastruktury telekomunikacyjnej, publicznych sieci telekomunikacyjnych, budynków umożliwiających kolokację, świadczonych usług telefonicznych, usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usług rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych za rok 2016.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył A. G. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą: Grupa (...) A. G. w J. wnosząc o jej zmianę w część dotyczącej pkt I na umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości.

Jak wskazał, od roku 2017 Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej posiadał w swych dokumentach informacje, że od dnia rejestracji nie prowadził żadnej działalności w zakresie telekomunikacyjnym, nie czerpał żadnych korzyści, i nie posiadał żadnych klientów. Pomimo to urząd wszczynał kolejne postępowania, a jedno z nich zostało umorzone w całości. Powód podniósł brak szkodliwości społecznej, powód nie odniósł żadnej korzyści ani nie uniknął straty. Wskazał ponadto, że nie wiedział o istniejącym obowiązku składania informacji, ponieważ nie prowadził żadnych działań w zakresie działalności objętej nadzorem Prezesa UKE, jedynie zarejestrował się. Powód podniósł ponadto, że Prezes UKE dopiero w 2017 r. skorzystał ze swojego prawa i wszczął postępowania o ukaranie za lata 2013, 2014, 2015. Działanie takie wyraźnie wskazuje, że sprawozdania przez lata nie miały istotnego znaczenia. Gdyby były ważne lub ich brak wyrządzały szkodę to Prezes domagałby się ich po każdym kolejnym roku a nie zbiorczo za kilka lat naraz. Natomiast domaganie się sprawozdania w 2014 roku skłoniłoby powoda do natychmiastowego wyrejestrowania się tak jak to uczynił w 2017 r. po otrzymaniu pisma z UKE. Wskazał również, że był przekonany iż decyzja z 29.12.2017 r., zapłata kary 600 zł za lata 2013, 2014, 2015, wyrejestrowanie się oraz poinformowanie Urzędu pismem wysłanym dnia 23.01.2018 r. omyłkowo datowanym na 10.01.2017 r. o nieprowadzeniu działalności zakończyły całkowicie sprawę z UKE.

W uzupełnieniu odwołania powód wskazał ponadto, że nie świadczył usług telekomunikacyjnych - nie wykonywał w żadnym zakresie działalności telekomunikacyjnej, był jedynie wpisany do rejestru.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej wniósł o:

1. oddalenie odwołania w całości,
2. przeprowadzenie dowodów z dokumentów stanowiących akta administracyjne sprawy - na okoliczność przebiegu postępowania administracyjnego, ustalonego przez Prezesa UKE stanu faktycznego sprawy oraz treści zaskarżonej decyzji Prezesa UKE;
3. zasądzenie od Powoda na rzecz Pozwanego kosztów zastępstwa procesowego w podwójnej wysokości.

Sąd Okręgowy w Warszawie –Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

A. G. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą: Grupa (...) A. G. w J. jako przedsiębiorca telekomunikacyjny w rozumieniu art. 2 pkt 27 P.t. był wpisany do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych ((...)), prowadzonego przez Prezesa UKE pod numerem: (...) do dnia 21 listopada 2017 r., w której to dacie doszło do jego wykreślenia z (...).

Powód nie przedłożył w terminach ustawowych danych, o których mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, za lata 2013, 2014, 2015.

Powód nie przekazał do Systemu Informacyjnego o Infrastrukturze Szerokopasmowej, zwanego dalej (...), służącego do gromadzenia, przetwarzania, prezentowania i udostępniania informacji o infrastrukturze telekomunikacyjnej,

publicznych sieciach telekomunikacyjnych oraz budynkach umożliwiającą kolokację, wg stanu na dzień 31 grudnia 2013, 2014, 2015 r.

Prezes UKE zawiadomieniem z dnia 8 sierpnia 2018 r., znak:(...) (doręczenie w dniu 16 sierpnia 2018 r.) poinformował powoda o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej w związku z niewypełnieniem obowiązku udzielenia informacji, o którym mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist za rok 2013, 2014, 2015 i 2016. Prezes UKE wezwał Stronę do przekazania danych dotyczących wielkości przychodu osiągniętego w 2017 r. niezbędnym do określenia podstawy wymiaru kary w terminie 30 dni od daty otrzymania zawiadomienia.

Powód w piśmie z dnia 27 sierpnia 2018 r. poinformował Prezesa UKE, że nie świadczy usług telekomunikacyjnych w roku 2016 i 2017 oraz że nie osiągnął przychodu z tej działalności.

Powód był już wcześniej ukarany karą pieniężną na podstawie decyzji Prezesa UKE z dnia 19 grudnia 2017 r. nakładającej karę pieniężną w łącznej wysokości 600 zł w związku z niewywiązaniem się z obowiązku, o którym mowa w art. 7 ust. 2 P.t. w ustawowym terminie za rok sprawozdawczy 2013, 2014, 2015, znak: (...) /**k. 17 akt sąd.**/

Powód nie przekazał informacji na temat wysokości przychodów za rok 2017 jak i informacji, o którym mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist za rok 2013, 2014, 2015 i 2016.

Prezes UKE umorzył postępowanie administracyjne w przedmiocie nałożenia kary pieniężnej za rok 2016, albowiem na podstawie niezakwestionowanego przez Prezesa UKE oświadczenia Strony zawartego w piśmie z dnia 27 sierpnia 2018 r. ustalono, że powód w roku sprawozdawczym 2016 nie wykonywał działalności telekomunikacyjnej. Z tego względu, że Strona nie prowadziła działalności telekomunikacyjnej w roku sprawozdawczym 2016 w zakresie wskazanym w art. 2 pkt 27 P.t., nie można było uznać go za przedsiębiorcę telekomunikacyjnego w rozumieniu tego przepisu. W konsekwencji Strona nie była zobowiązana do przekazania Prezesowi UKE danych, o których mowa w art. 29 ust.2 ustawy o wruist do dnia 31 marca 2017 r.

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie niezaprzeczonych twierdzeń stron oraz wskazanych wyżej dokumentów znajdujących się w aktach sprawy. Dokumenty nie były kwestionowane przez strony, dlatego też Sąd nie znalazł podstaw do podważenia ich wiarygodności.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że kwestią bezprzedmiotową jest okoliczność, że powód był wpisany do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych prowadzonego przez Prezesa UKE do dnia 21 listopada 2017 r., w której to dacie doszło do jego wykreślenia z (...).

Do tego dnia powód był zatem przedsiębiorcą telekomunikacyjnym w rozumieniu art. 2 pkt 27 P.t.

Zgodnie z treścią art. 209 ust. 1 ustawy - Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. z 2017 r., poz. 1907 ze zm.), kto nie wypełnia obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą lub ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych lub udziela informacji niepełnych lub nieprawdziwych, lub dostarcza dokumenty zawierające informacje niepełne lub nieprawdziwe, podlega karze pieniężnej.

W myśl ust. 1a wskazanego przepisu kara, o której mowa w ust. 1, może zostać nałożona także w przypadku, gdy podmiot zaprzestał naruszania prawa lub naprawił wyrządzoną szkodę, jeżeli Prezes UKE uzna, że przemawiają za tym czas trwania, zakres lub skutki naruszenia.

Jak wskazuje treść powołanego wyżej przepisu, jednym z obowiązków ustawowych nałożonych na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego jest obowiązek dostarczania Prezesowi UKE dokumentów przewidzianych ustawą, w związku

z obowiązkiem sprawozdawczym, określonym przepisem art. 29 ust. 2 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (t.j.: Dz.U. z 2017 r., poz. 2062 z późn. zm.)

Zgodnie z treścią art. 29 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (wruist) Prezes UKE sporządza dla terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i na bieżąco, nie rzadziej niż raz na rok, weryfikuje i aktualizuje, w formie elektronicznej, inwentaryzację przedstawiającą:

1) informacje o usługach telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych, świadczonych w oparciu o infrastrukturę telekomunikacyjną i publiczne sieci telekomunikacyjne zapewniające szerokopasmowy dostęp do Internetu;

2) pokrycie istniejącą infrastrukturą telekomunikacyjną i publicznymi sieciami telekomunikacyjnymi zapewniającymi lub umożliwiającymi zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu, z odrębnym zaznaczeniem łączy światłowodowych i sieci bezprzewodowych, oraz budynkami umożliwiającymi kolokację.

Z kolei w myśl ust. 2 art. 29 ustawy o wruist, w celu wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1:

1) państwowe i samorządowe jednostki organizacyjne, z wyłączeniem podmiotów, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5 i 8 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne,

2) podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej,

3) przedsiębiorcy telekomunikacyjni

- przekazują aktualne, zgodne ze stanem faktycznym, kompletne oraz adekwatne do potrzeb wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, informacje o posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej, publicznych sieciach telekomunikacyjnych, budynkach umożliwiających kolokację, świadczonych usługach telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych oraz aktualizują je corocznie w terminie do dnia 31 marca, według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku.

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązany był do wszechstronnego zbadania wszystkich istotnych okoliczności sprawy, przy uwzględnieniu zasad rozkładu ciężaru dowodu i obowiązku stron w postępowaniu dowodowym (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 23 lutego 2007 r., sygn. akt VI ACa 952/06). Wniesienie odwołania od decyzji administracyjnej wszczyna bowiem postępowanie sądowe, w którym Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpoznaje sprawę od nowa, w zakresie przedmiotu sprawy. Sąd na nowo przeprowadza zatem postępowanie dowodowe, gromadząc materiał dowodowy w postępowaniu sądowym, z tego też względu przebieg postępowania administracyjnego nie ma wpływu na ostateczną decyzję podejmowaną przez Sąd. Do powoda należy zatem wykazanie, że zaprezentowane przez organ dowody nie pozwalają na konkluzję taką jak w decyzji, zaś rzeczą Sądu nie jest zastąpienie organu i przeprowadzenie postępowania od początku, a jedynie ocena legalności decyzji i w zależności od przewidzianych prawem możliwości bądź zmiana decyzji bądź jej uchylenie. Na podstawie tak zebranego materiału dowodowego Sąd dokonuje ustaleń faktycznych oraz dokonuje subsumcji przepisów do ustalonego stanu faktycznego, czego skutkiem jest wydanie rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 1991 r., sygn. akt III CRN 120/91, Lex nr 3724; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 października 1998 r., sygn. akt I CKN 265/98, Lex nr 35385; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 1999 r., sygn. akt I CKN 351 /99, Lex nr 38556; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2001 r., sygn. akt I CKN 1036/98, Lex nr 52708).

Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy, należy wskazać, że powód jako przedsiębiorca telekomunikacyjny będąc wpisanym do rejestru prowadzonego przez Prezesa UKE, był zobowiązany do przedłożenia Prezesowi UKE danych, o których mowa w powołanym wyżej art. 29 ust. 2 ustawy o wruist za rok 2017. Obowiązek ten istniał do dnia wykreślenia powoda z rejestru, co nastąpiło w dniu 21 listopada 2017 r., w której to dacie doszło do wykreślenia

z (...). Prezes UKE biorąc powyższe pod uwagę umorzył postępowanie administracyjne w przedmiocie nałożenia kary pieniężnej za rok 2016, albowiem na podstawie niezakwestionowanego przez Prezesa UKE oświadczenia Strony zawartego w piśmie z dnia 27 sierpnia 2018 r. ustalono, że powód w roku sprawozdawczym 2016 nie wykonywał działalności telekomunikacyjnej. Z tego względu, że Strona nie prowadziła działalności telekomunikacyjnej w roku sprawozdawczym 2016 w zakresie wskazanym w art. 2 pkt 27 P.t., nie można było uznać go za przedsiębiorcę telekomunikacyjnego w rozumieniu tego przepisu. W konsekwencji Strona nie była zobowiązana do przekazania Prezesowi UKE danych, o których mowa w art. 29 ust.2 ustawy o wruist do dnia 31 marca 2017 r.

Sąd nie podziela stanowiska powoda, że ten nie wiedział o obowiązku sprawozdawczym. Przede wszystkim będąc wpisanym do rejestru podmiotów telekomunikacyjnych, o co sam wnosił, jak również przy dochowaniu należytej staranności wymaganej od przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą powód mógł i powinien być zorientowany w dotyczących go powinnościach związanych z faktem umieszczenia go we wskazanym wyżej rejestrze. Powód jako przedsiębiorca powinien posiadać odpowiednią wiedzę umożliwiającą mu zgodne z prawem prowadzenie działalności gospodarczej. Sąd nie uznaje tych argumentów, albowiem to na powodzie spoczywa obowiązek prawidłowego złożenia sprawozdania. W konsekwencji niedopatrzenia i niedołożenia należytej staranności przy wypełnianiu obowiązków sprawozdawczych, powód w konsekwencji nie złożył urzędowi regulacyjnemu stosownych danych. Sąd nie dał wiary twierdzeniom powoda również ze względu na fakt, że powód był już wcześniej ukarany karą pieniężną na podstawie decyzji Prezesa UKE z dnia 19 grudnia 2017 r. nakładającej karę pieniężną w łącznej wysokości 600 zł w związku z niewywiązaniem się z obowiązku, o którym mowa w art. 7 ust. 2 P.t. w ustawowym terminie za rok sprawozdawczy 2013, 2014, 2015, znak: (...)

Tymczasem powód aż do momentu wszczęcia niniejszego postępowania nie dołożył staranności w prowadzeniu swoich spraw, co wiązało się z naruszeniem obowiązków wynikających z innych obowiązujących go przepisów. Prezes UKE zawiadomieniem z dnia 8 sierpnia 2018 r., znak: (...) (doręczenie w dniu 16 sierpnia 2018 r.) poinformował bowiem powoda o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej w związku z niewypełnieniem obowiązku udzielenia informacji, o którym mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist za rok 2013, 2014, 2015 i 2016 i wezwał Stronę do przekazania danych dotyczących wielkości przychodu osiągniętego w 2017 r. niezbędnych do określenia podstawy wymiaru kary w terminie 30 dni od daty otrzymania zawiadomienia. W toku tego postępowania powód wskazał na wykreślenie go z rejestru w dniu 27 listopada 2017 r.

Zgodnie z art. 209 ust. 1 P.t. nie wypełnia obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą lub ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych kto dostarcza dokumenty zawierające informacje niepełne lub nieprawdziwe podlega karze pieniężnej. Przepis ten jest przepisem prawa materialnego, a przekroczenie ustawowego terminu do złożenia sprawozdania nie podlega przywrócenia i bez względu na winę, bądź jej brak, przy złożeniu niepełnych informacji, naruszający ten przepis podlega karze pieniężnej.

Zdaniem Sądu powód jako podmiot profesjonalny, wpisany do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych powinien podjąć stosowane kroki w celu zapewnienia prawidłowego i skutecznego wykonania obowiązku przekazania danych, o których mowa w treści art. 29 ust. 2 wruist, czego nie wykonał.

Powód ponad wszelką wątpliwość swoim zachowaniem wypełnił dyspozycję art. 209 ust. 1 P.t., albowiem nie przekazał pełnych danych przewidzianych w art. 29 ust. 2 wruist.

Zgodnie z art. 209 ust. 1a P.t. za dopuszczalnością nałożenia kary przemawiają czas trwania, zakres naruszenia i skutki prawne naruszenia.

Jeśli chodzi o czas trwania naruszenia, to dotyczyło ono okresu za lata 2013, 2014 i 2015, który należy ocenić na długi. Zakres naruszenia należy uznać za znaczny, albowiem powód zdając sobie wcześniej sprawę z faktu ciężących na nim obowiązków sprawozdawczych i wcześniejszego ukarania, nie dołożył należytej staranności w prowadzeniu działalności gospodarczej, lecz dopiero na skutek reakcji urzędu regulacyjnego i wszczęciu postępowania

administracyjnego. Zakres naruszenia obowiązku informacyjnego i jego możliwe skutki były znaczne, mając na względzie cel ustawy – Prawo telekomunikacyjne.

Podkreślenia wymaga, że przekazywanie Prezesowi UKE danych dotyczących infrastruktury telekomunikacyjnej, o której mowa w art. 29 ust. 2 wruist, ma zapewnić stworzenie warunków rozwoju i wykorzystywanie nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej, m.in. poprzez likwidację barier, poprawę dostępu do gruntów, budynków w procesie inwestycyjnym, poprawę dostępu do gruntów, budynków i ich części na potrzeby inwestycji telekomunikacyjnych oraz wykorzystanie istniejącej infrastruktury, w tym należącej do podmiotów wykonujących zadania z zakresu użyteczności publicznej, przyczyniając się w ten sposób do wspierania równoprawnej i skutecznej konkurencji w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych i zapewnienia użytkownikom końcowym świadczenia usług najwyższej jakości. Niedopełnienie przez powoda obowiązku sprawozdawczego za lata 2013, 2014 i 2015 utrudniło zatem pozwanemu realizację powyższych obowiązków, jak również mogło prowadzić do zaburzenia w zakresie tworzenia przez Prezesa UKE warunków rozwoju i wykorzystania istniejącej infrastruktury telekomunikacyjnej w celu zapewnienia użytkownikom końcowym usług telekomunikacyjnych.

Zaznaczenia wymaga, że Prezes UKE dla celów prawidłowego przeprowadzania inwentaryzacji infrastruktury telekomunikacyjnej administruje systemem, którego funkcjonalność ma za zadanie usprawnić proces przesyłania danych, o których mowa w art. 29 ust. 2 wruist, również ograniczyć możliwość występowania błędów lub ich ilości w raportach składanych przed zobowiązane do tego podmioty, w tym powoda.

Zdaniem Sądu, każdy przypadek nieprzekazania danych, o których mowa w powołanym przepisie, wpływa negatywnie na planowanie rozwoju infrastruktury telekomunikacyjnej w skali całego kraju. Wobec tego brak jest możliwości zastosowania instytucji odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 189f § 1 k.p.a., albowiem zgodnie z jego treścią, organ administracji publicznej w drodze decyzji odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa. Ze względu na wagę naruszenia wyższą niż znikoma, wobec stanu faktycznego niniejszej sprawy, brak jest możliwości zastosowania instytucji odstąpienia od wymierzenia kary.

Zgodnie z treścią art. 210 ust. 2 P.t. wysokość kary pieniężnej nakładanej na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego uzależniona została także od jego możliwości finansowych.

Ponieważ powód pomimo wezwania Prezesa UKE do złożenia wysokości przychodów za 2017 rok nie przedstawił żądanych informacji, należało na podstawie art. 210 ust. 3 P.t. ustalić w sposób szacunkowy podstawę wymiaru kary pieniężnej w wysokości równej kwocie 500.000 zł stanowiącej minimalną wartość przychodów ustalaną w sposób szacunkowy zgodnie z art. 210 ust. 3 pkt 2 P.t.

Maksymalna kara, jaką Prezes UKE mógłby nałożyć na Stronę, zgodnie z art. 210 ust. 1 P.t. wynosi 15.000 zł, co stanowi 3% podstawy wymiaru kary.

Wobec całokształtu materiału dowodowego ustalona wysokość kar na kwotę 300 zł za każdy rok braku informacji (2013, 2014, 2015) należy uznać za prawidłowe, albowiem mieści się w określonych ustawą granicach 3% przychodu strony, stanowiąc dolną jej granicę.

Z tego względu, nałożona na powoda kara (za każdy rok naruszenia) jest adekwatna do zakresu poszczególnych naruszeń. W ocenie Sądu, pozwany prawidłowo uwzględnił również okoliczności zaostrzające karę mające wpływ na wysokość wskazanej kary, albowiem strona ostatecznie nie dopełniła przedmiotowego obowiązku, jak również pozwany uwzględnił okoliczność, że strona powodowa była już wcześniej karana przez Prezesa UKE.

Celem kary pieniężnej uregulowanej w art. 209 ust. 1 P.t., jak wskazał Sąd Apelacyjny w wyroku z dnia 10 sierpnia 2017 r., sygn. akt VI ACa 336/16, Lex Nr 2390610, jest zapewnienie zgodności działalności przedsiębiorstw telekomunikacyjnych z celami prawa telekomunikacyjnego, do których należą m.in.: wspieranie równoprawnej i skutecznej konkurencji w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych, rozwoju i wykorzystania nowoczesnej

infrastruktury telekomunikacyjnej, zapewnienie ładu w gospodarce numeracją, częstotliwościami oraz zasobami orbitalnymi, zapewnienie użytkownikom maksymalnych korzyści w zakresie różnorodności, ceny i jakości usług telekomunikacyjnych, zapewnienie neutralności technologicznej, zapewnienie użytkownikom końcowym będącym osobami niepełnosprawnymi dostępu do usług telekomunikacyjnych równoważnego poziomu dostępu, z jakiego korzystają inni użytkownicy końcowi. Jest to odpowiedzialność zobiektywizowana, niezależna od winy przedsiębiorcy, elementy takie jak: zakres naruszenia, dotychczasowa działalność podmiotu oraz jego możliwości finansowe, mają znaczenie jedynie w zakresie określenia wysokości kary pieniężnej. Wskazać należy również, że kara pieniężna nie ogranicza się jedynie do represji za naruszenie przepisów prawa telekomunikacyjnego, ale ma na celu również zmotywowanie przedsiębiorców do respektowania nakazów lub zakazów wynikających z tej ustawy, przy czym jej wymiar musi być odczuwalny dla przedsiębiorcy. Z tego powodu w każdej sprawie należy ustalić, w jakiej wysokości kara pieniężna będzie spełniać postawione przed nią cele”. W konsekwencji powyższego Sąd miał również na uwadze okoliczność, że dopełnienie przedmiotowego obowiązku informacyjnego przez powoda i innych przedsiębiorców telekomunikacyjnych ma bezpośredni wpływ na prawidłowość wykonywania obowiązków przez Prezesa UKE. Z tego względu istotne jest aby informacje i dokumenty objęte ustawowym obowiązkiem ich złożenia były dostarczane w sposób kompletny i terminowy. Z tych wszystkich względów, w przekonaniu Sądu, kara w wysokości nałożonej przedmiotową decyzją jest relatywnie niska, z uwzględnieniem okoliczności, że powód był wcześniej karany, ale też adekwatne do zakresu naruszeń. Zdaniem Sądu nałożona kara pieniężna będzie odczuwalna dla powoda na tyle, by spełniła swoją funkcję represyjną i zapobiegawczą sprawiając, że powód, jako podmiot ukarany będzie stosował się w przyszłości do obowiązującego porządku prawnego, jak również wychowawczą oddziałując zniechęcająco na innych przedsiębiorców do podejmowania działań niezgodnych z prawem.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy w Warszawie, na podstawie art. 479⁶⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął, zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c., zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, przyjmując, że powód, jako strona przegrywająca sprawę, zobowiązany jest do zwrotu pozwanemu kosztów procesu, na które złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 720 zł ustalone na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych. Pozwany nie wykazał zasadności przyznania wynagrodzenia w wysokości wyższej niż stawka minimalna.

Sędzia SO Bogdan Gierzyński